

[Jacob Sørensen.]

tidligere, et forslag, som var en af forudsætningerne for den skattnedsættelse, som vi har nydt godt af indtil nu. Jeg forstår på hr. Jørgen Junior, at man i hans parti ønsker ordninger, hvorefter man får den samme ydelse, næsten uanset behovet, men i høj grad uanset behovet, på den måde, at unge, der har god indtægt, også skal have, uanset at de nok kan forsørge sig selv, for at være ligestillet med dem, der er gået ind i en uddannelse, der ikke afkaster noget i de første år.

Det er rigtigt, at et forslag som dette, hvor man i nogen grad bevæger sig væk fra en ensartet og generel, muligt maskinelt behandlet fremgangsmåde, til en vurdering af hver enkelt, baseret på en ansøgning, vil give nogen administration, det kan ikke nytte at prøve på at skjule det, men vi har ment, at det var nødvendigt for at opnå det resultat, vi gerne ville have.

Jeg har bemærket, at fru Karen Thuerø Hansen giver udtryk for, at hun tilslutter sig forslaget som en af forslagsstillerne, men at man principielt er imod indtægtsbestemte ydelser. Jeg må igen her pege på det, jeg allerede har sagt om, hvordan man skal bruge indtægtsbegrebet.

Fru Kristine Heltberg melder sig som meget stærk og kraftig modstander af forslaget og gør det ud fra den forudsætning, der er ganske modsat hr. Jørgen Juniors, at det i særlig grad vil være den del af børnene, der skal have en videreuddannelse, der vil komme til at lide under forslagens virkninger. Det er naturligvis ikke rigtigt. De andre vil lide lige så meget, men det er klart, at det vil komme til at virke. Når vi skal spare de penge, vi her skal spare, så vil også de, der skal have en videregående uddannelse, få mindre, end de får i øjeblikket.

Jeg kan sige til hr. Freddy Madsen, at jeg var glad for de bemærkninger, der faldt om, at det, vi har nu, ikke virker helt tilfredsstillende, og at der er tale om misbrug. Det er jo således, at når vi vil have denne ændring gennemført på denne måde, så er det, fordi vi finder, at det er et af de områder, hvor de offentlige ydelser har vakt størst forargelse i befolkningen. Når vi skal ind på at spare på væsentlige punkter, så synes jeg, det er rigtigt, at man finder frem til de steder, hvor

man kan forsøge at komme væk fra misbrug, altså også set fra befolkningens side.

Vi skal jo nu have et udvalgsarbejde om det, men jeg er i og for sig også af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at vi får regeringsforslaget med, inden vi går ind i et virkeligt arbejde om det, og håber så, at vi kan få det resultat ud af det, som vi ønsker fra forslagsstillerens side, og som jeg forstår at man fra socialdemokratiets side erkender er nødvendigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Krav imod Lønmodtagernes Garantifond).

(Lovforslag nr. 191. Fremsat 3/4 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Overdragelse af krav til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse).

(Lovforslag nr. 192. Fremsat 3/4 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Lerke (S):

Socialdemokratiet kan anbefale de af ministeren fremsatte lovforslag.

Det må være rimeligt og naturligt, at en lønmodtager, der på grund af en virksomheds lukning stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet, kan overdrage sit krav over for Lønmodtagernes Garantifond til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse mod derved at opnå retten til dagpenge som lån med fradrag af kildeskat. Det vil være en stor

[Lerke.]

økonomisk tryghed for mange lønmodtagere at vide, at også morgendagen er sikret.

Jeg skal i øvrigt henvise til de udførlige bemærkninger til lovforslagene og indstille disse til velvillig behandling.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

De to lovforslag, vi her behandler, tilsigter at skabe mulighed for, at arbejdsløsheds-kasserne kan gøre krav gældende over for Lønmodtagernes Garantifond, når en lønmodtager har overdraget sit krav mod Lønmodtagernes Garantifond til arbejdsløsheds-kassen som sikkerhed for, at han så til gengæld kan få udbetalt dagpenge. På den måde får arbejdsløsheds-kasserne jo den samme ret, som lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationerne har i dag. Man må sige, at en formel lovhjælp er nødvendig i sådan en situation, da det må betragtes som tvivlsomt, om man ellers kunne overdrage sådanne personlige krav.

Venstre er velvillig over for den ændring, man foreslår her, men jeg synes dog, det er på sin plads at sige, at det må beklages og kritiseres, at Lønmodtagernes Garantifond arbejder på en så langsommelig måde, at der skulle være behov for en sådan overdragelse, som de foreliggende forslag tilsigter.

Bay (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Glensgård, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne give udtryk for, at vi har nogle bemærkninger i forbindelse med selve lovforslagene, som vi i øvrigt kan tiltræde og ønsker hurtigt gennemført.

De to lovforslag, som arbejdsministeren her fremlægger for folketinget, kunne have været undgået, såfremt arbejdsministeren havde taget fat om ondets rod i administrationen af Lønmodtagernes Garantifond. Første hovedrevisorats betænkning viser, at omkostningerne ved administrationen af garantifonden nærmer sig 50 pct. af omsætningen. Efter de foreliggende forslag vil den enorme, bureaukratiske administrationsordning ikke formindskes, men måske snarere øges.

Fremskridtspartiet mener, det er urimeligt at de danske lønmodtagere og arbejdsgivere for at opretholde en sikringsordning skal belemres med så enorme administrati-

onsomkostninger. Da det imidlertid ikke ser ud til, at ministeriet kan ændre denne vækst af administrationen, må vi erkende, at intentionerne i de foreliggende forslag forbedrer mulighederne for de medarbejdere, der rammes af konjunkturlukningerne.

Vi forstår ikke, at arbejdsministeren stopper op ved at give arbejdsløsheds-kasserne ret til at indtræde som udbetalere af Lønmodtagernes Garantifonds beløb. Fremskridtspartiet så gerne disse forslag udvidet til også at omfatte socialkontorerne, ligesom også andre virksomheder, som overtager den konjunkturramte industri, bør have muligheder for at opnå samme ret.

I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond skriver ministeren, at hvis udbetalingerne fra Lønmodtagernes Garantifond ikke dækker lånet, kan kassen omforandre dette uækkede beløb til dagpenge. En sådan bemærkning til lovforslaget er ikke just administrationsformindskende.

Fremskridtspartiet vil som sagt gerne denne store administration til livs, og vi ville endvidere ønske, at Lønmodtagernes Garantifond blev ændret, således at de foreliggende lovforslag ikke havde relevans.

Fremskridtspartiet indgår i et positivt udvalgsarbejde med forventning om, at forslagene bliver udvidet som før nævnt. Vi vil gerne se forslagene hurtigt gennemført.

Ingomar Petersen (RV):

De to foreliggende lovforslag og de intentioner, der ligger i dem, at give arbejdsløsheds-kasserne adgang til at udbetale dagpenge som lån til en arbejdsløshedsforsikret, som har anmeldt et krav på løn over for Lønmodtagernes Garantifond, er det i den givne situation en nødvendighed at få klarret. Men vi kan nok fra det radikale venstres side beklage, at vi overhovedet har disse to lovforslag til behandling her i dag, for det havde jo slet ikke været nødvendigt, hvis man havde taget højde for situationen, dengang man vedtog loven om Lønmodtagernes Garantifond. Fra socialdemokratiets side gjorde man et meget stort politisk nummer ud af den, men man kunne have klarret problemerne, således at man i dag ikke havde stået i den situation. Det radikale venstre havde et forslag til løsning af problemet på det tidspunkt, men det ville

[Ingomar Petersen.]

arbejdsministeren ikke høre om, og udvalgsformanden, som jo i dag er vor nuværende statsminister, ville heller ikke høre om det. Jeg beder om tilladelse til et citat fra betænkningen, afgivet af udvalget den 24. marts 1972, Folketingstidende 1971-72, tillæg B., sp. 1000:

„Et andet mindretal (Gudme) finder ikke bestemmelsen i lovforslagets § 8 om, at f. eks. en bank eller sparekasse ikke kan få en lønmodtagers krav i henhold til § 2 tiltransporteret, rimeligt begrundet, og arbejdsministerens begrundelse for forslaget — at pengeinstitutterne tager „forretningsmæssige hensyn“ ved udlån af penge mod sikkerhed — er efter mindretallets opfattelse irrelevant.

Da ministeren imidlertid under et samråd har tilkendegivet, at loven vil blive administreret sådan, at lønmodtagerne kan påregne a conto-betalinger fra fonden få uger efter konkursen eller betalingsstandsningen, finder mindretallet, at spørgsmålet om transport af kravet bliver af underordnet interesse, og afstår derfor fra at fremsætte ændringsforslag.“

Man kan vel nok sige, at nu er nissen kommet igen og banker på døren 3 år efter. Havde man ikke dengang fra arbejdsministeren — som jo også er den nuværende arbejdsminister — været så optimistisk at tro på, at det kunne man sagtens klare administrativt, der ville ikke være brug for en transportmulighed, havde man dengang givet en transportmulighed til et pengeinstitut, så havde vi ingen problemer haft.

Jeg vil da godt stille det spørgsmål i dag, om hele problemet egentlig ikke løses også administrativt lettest ved at indføre det, som det radikale venstre for tre år siden foreslog man skulle gøre. Hvis man absolut mener, at man skal have det ud til arbejdsløshedskasserne, så vil jeg gøre opmærksom på, at der er jo også lønmodtagere, som ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse. Der er funktionærer, og de bør da under alle omstændigheder i hvert tilfælde have en mulighed for at kunne gå hen og få pengene omgående. Man kunne i hvert tilfælde for disses vedkommende give muligheden for, at det krav og det tilgodehavende, de har i Lønmodtagernes Garantifond, kan de få en transport til et lokalt pengeinstitut på.

Rent umiddelbart vil jeg mene, at den letteste måde at klare sagen på simpelt hen var at indføre det, man fra regeringens side ikke ville gennemføre for 3 år siden. Havde man gjort det, så havde vi ikke stået i den uheldige situation i dag, som har voldt mange kvaler og mange lidelser i lang, lang tid, hvor de ramte har stået uden penge.

Burgdorf (KF):

Der er et gammelt ord, der siger, at en arbejder er sin løn værd, og det er han så sandelig også. Vi hører ikke til dem, der ønsker, at der er nogen, der skal komme i klemme, fordi vi har været uopmærksomme med lovgivningen på dette område. Vi ønsker, at alle skal have det, der kan tilkomme dem, og derfor vil vi gerne gå ind i et positivt arbejde i udvalget angående dette spørgsmål.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal sige, da vores ordfører, hr. Henning Philipsen, ikke kan være til stede, at socialistisk folkeparti stiller sig meget positivt til de forslag, som her er fremsat. Man kan måske sige, det er på høje tid, det er fremkommet. Man kan også rejse spørgsmålet, om ikke man skal gå videre, end der er tale om i disse forslag. Det vil vi gerne drøfte nærmere under udvalgsarbejdet, men vores grundholdning er helt naturligt i den situation, vi står i, at vi er positive over for forslaget og gerne ser det gennemført som et minimum af det, der er brug for. Måske bør man altså gå videre, end der er tale om her i forslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Da mit partis ordfører, hr. Jørgen Jensen, heller ikke kan være til stede, skal jeg tilsige mit partis positive medvirken til gennemførelse af disse lovforslag, således at der forskudsvis kan udbetales dagpenge som lån imod overdragelse af krav på tilgodehavende løn osv. Der er nok grund til at fremhæve, at det må ikke erstatte en hurtig behandling af sagerne hos arbejder- og arbejdsgiverorganisationerne. Det må tilstræbes, at løn og erstatning udbetales, når overenskomstdækkede krav anmeldes. Det skal ikke være noget, der på nogen måde skal være til fordel for forsømmelige arbejdsgivere. Kontrolarbejde og efterforsk-

[Kaj Hansen.]

ning af juridisk og økonomisk ansvar bør heller ikke forsinke udbetalingen af løn, erstatning, feriepenge osv.

De mindre problemer, der kan være omkring lovforslagene, vil vi gerne se positivt på i udvalget.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Mit parti er positivt indstillet over for de foreliggende lovforslag. Vi finder, det er et socialt retfærdigt og nødvendigt fremskridt, at arbejdsløshedskasserne nu sidestilles med lønmodtagerorganisationerne, når det gælder midlertidigt at udbetale en lønmodtagers krav på garantifonden i form af dagpenge og derved hjælpe mennesker, der uforvarende er kommet i en nødsituation. Med hensyn til detaljer i øvrigt vil vi gerne se nærmere på dem i udvalget, da vi er positivt indstillet over for forslagene.

Kurt Hansen (VS):

Jeg synes, det er glædeligt, at man har taget dette problem op. Efterhånden er det jo desværre ved at blive et større og større problem for et temmelig stort antal mennesker, og det er da meget rart, der er ved at blive gjort noget ved disse små ting, som også kan ramme folk meget hårdt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge arbejdsministeren helt konkret, om det var muligt, at man kunne få ændret „dagpenge“ til „løn“. Så vidt jeg er orienteret, har det mange gange fungeret på den måde, at er en lønarbejder kommet i klemme på den facon, som man prøver at tage højde for med dette lovforslag, da er den enkelte fagforening eller fagforbundet, hvis det har været i besiddelse af likvide midler, gået ind og har hjulpet vedkommende, men hjulpet vedkommende på den måde, at vedkommende faktisk har fået sin løn. Det synes jeg det må være rimeligt at vi tager op og ser på. Det må nødvendigvis være en løn, der både omfatter de penge, arbejderen har til gode, og den betaling, som skulle ydes inden for opsigelsesvarslet — det stræk, der må gå, før man kan gå hen og blive kendt arbejdsløs.

Jeg mener, det er godt, man ser på problemerne, men man må faktisk prøve lige at vende det om en gang, og hvis vi skal se på det, ikke lovgivningsmæssigt, men på den facon, som det rent faktisk kører, så er der

faktisk nogle, der vil blive ringere stillet ved denne forbedring af loven. Det kan jo ikke være noget, der er tilsigtet fra arbejdsministerens side. Derfor vil jeg høre, om det ikke var muligt, at man kunne få det flettet ind på den nævnte facon. Det ville jeg mene var en opstramning og en forbedring af lovforslaget, og jeg kan ikke se, at det skulle medføre nogen administrative vanskeligheder eller nogen konsekvenser af anden karakter, som ville gøre det sværere at styre det.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til forslaget og så lige knytte et par bemærkninger til enkelte synspunkter, som har været fremme.

Må jeg sige til fru Elsebeth Kock-Petersen, som beklager, at Lønmodtagernes Garantifond arbejder så langsomt — det er i nogen grad også en bemærkning til hr. Ingomar Petersen — at jeg kan ikke acceptere, at Lønmodtagernes Garantifond arbejder langsomt. Det var under ganske andre forudsætninger, den kom til verden her i folketinget, da vi vedtog loven. Alene i 1974 er antallet af virksomhedslukninger vel blevet ti- eller tyvedoblet i forhold til det, vi regnede med, da vi vedtog loven, hvor der var meget stærk sandsynlighed for, at man i løbet af ganske kort tid kunne få udbetalt det tilgodehavende, man havde i løn eller feriepenge. Det er den helt ekstraordinære situation, som er årsag til, at det i nogle tilfælde har måttet trække længere ud, og fordi det har været meget, meget svært at få opgjort, hvad de egentlige lønkrav og feriekraav bestod i. Det er ikke noget, man med rette kan bebrejde Lønmodtagernes Garantifond, som har arbejdet så effektivt, som man overhovedet kan forlange.

Derfor vil jeg også have lov til at sige til hr. Bay, som siger, at administrationen af garantifonden er for dyr og bureaukratisk, at det er en grov beskyldning at fremsætte her fra folketingets talerstol uden at give den mindste dokumentation for det. Det vil hr. Bay ingensinde være i stand til at give. Derfor finder jeg det helt urimeligt.

Hr. Ingomar Petersen mente, at problemerne kunne have været løst, hvis man havde fulgt et radikalt forslag. Det tør jeg ikke sige noget om. Jeg stiller mig meget stærkt tvivlende over for, om det i alle til-

[Arbejdsministeren.]

fælde ville have været en heldig løsning. Jeg skal gerne undersøge det igen, og vi kan tage det op i udvalget, når vi drøfter det, men jeg tror altså ikke på det.

Det er da rigtigt, som hr. Ingomar Petersen siger, at der er også folk, som ikke er arbejdsløshedsforsikrede. Det er jeg helt klar over der er, men forholdet er det, at arbejdsløshedsforsikringen lukker i de tilfælde, hvor man har krav på en arbejdsgiver. Det gør den sociale forvaltning ikke, men arbejdsløshedsforsikringen er nødsaget til at lukke i sådanne situationer, og derfor er det altså nødvendigt at gribe ind på den måde, som der her er tale om.

Hr. Kurt Hansen spurgte, om „dagpenge“ kan ændres til „løn“. Det tror jeg ikke lader sig gøre. Jeg er meget vel klar over, at nogle forbund har hjulpet deres medlemmer helt eller delvis med den lønudbetaling, de havde til gode, mod en transport til forbundet for disse beløb. Hr. Kurt Hansen frygtede, at nogle ville blive ringere stillet efter lovgivningen. Jeg kan ikke forestille mig, at noget forbund vil behandle sine medlemmer ringere, fordi man udvider sikkerhedsnettet til at omfatte andre grupper, som i øjeblikket er dårligere stillet.

Jeg siger altså tak for tilslutningen til forslaget. Jeg håber, man vil være enig i, at vi kan få det hurtigt behandlet i udvalget.

Bay (FP):

Jeg skal kun meddele ministeren, at jeg har mine oplysninger fra statsrevisorerne, og deres anke må vel stå til troende. Beløbet er 44½ pct. af omsætningen, og det må da vist kunne betegnes sådan, at det nærmer sig 50 pct.

Ingomar Petersen (RV):

Det glæder mig, at ministeren også vil være indstillet på at se på det problem, der er for de mennesker, som ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, som kommer ud for den samme situation. Om man skal give en transport til arbejdsløsheds-kassen, eller man skal give en transport til et lokalt pengeinstitut, kan jeg ikke se der rent administrativt kan være nogen som helst forskel på, og jeg mener faktisk stadig væk — i overensstemmelse med den radikale tankegang dengang — at hvis man har muligheden for at

give en transport til et lokalt pengeinstitut, hvor man omgående kan gå ned at hente pengene, for dér er man sikker på, at der er penge i kassen, så er det egentlig den letteste måde at løse problemet på.

Her er jeg i modsætning til hr. Bay, som var inde på, at man skulle lave endnu mere administration, at man også skulle kunne give en transport til den sociale kasse og jeg ved ikke hvad. Jeg tror, hr. Bay totalt har misforstået forslaget, og jeg finder det også et uberettiget angreb på administrationen her fra hr. Bays side. Men det er jo det, vi er vant til. Vi kan snart ikke behandle et lovforslag i dette ting, uden at fremskridtspartiet skal bringe den offentlige forvaltning ind i billedet.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg mangler stadig væk dokumentation for, at statsrevisorerne skulle have oplyst, at man anvender 44½ pct. til administration i Lønmodtagernes Garantifond, som i øvrigt er en selvstændig virksomhed og har en selvstændig bestyrelse, som består af hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet.

Må jeg sige til hr. Ingomar Petersen, som hævder, at man kan gå ned i banken og få pengene omgående: så enkelt er det ikke. Man kan enklere gå ned i arbejdsløsheds-kassen, hvor man kender de enkelte, og få pengene, når man har dokumenteret, at man har dette eller hint lønkrav. Jeg tror nok, bankerne ville være temmelig betænkelige ved bare at udbetale pengene, når en lønmodtager kom ned og sagde: jeg har 3 måneders løn til gode og feriepenge for så og så meget. Man ville forlange, på samme måde som man må gøre det i Lønmodtagernes Garantifond, at få dette krav dokumenteret.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Jeg har faktisk forstået lovforslaget således, at for at kunne hente pengene i arbejdsløsheds-kassen, skulle man have et bevis fra Lønmodtagernes Garantifond, altså en transport sådan set. Jeg går ud fra, at det samme krav, som banken vil stille, hvis man skal hente pengene i et privat pengeinstitut, også vil blive stillet af en arbejdsløsheds-kasse, for ellers kan jeg slet ikke se, hvilken kontrolmulighed arbejdsløsheds-kassen har, hvis et hvilket som helst menneske kunne

komme ned og sige: nu har jeg arbejdet på den arbejdsplads osv., må jeg få nogle penge i dag? Sådan har jeg ikke forstået lovforslaget og bemærkningerne, men det er muligt, jeg har misforstået det.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det er givet, at man også i arbejdsløsheds-kasserne skal dokumentere det krav, man har. Men jeg tror, det vil være enklere at løse de problemer, vi er stillet over for her, gennem arbejdsløshedskasserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Det energipolitiske udvalg har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om forsyningsmæssige foranstaltninger. Eksemplarer vil blive omdelt.

De af folketinget valgte statsrevisorer har afgivet betænkning over statsregnskabet for finansåret 1973-74. Eksemplarer er omdelt.

Med skrivelse af 28. april har ministeren for offentlige arbejder fremsendt skriftlig besvarelse af et af medlem af folketinget Kjærulff-Schmidt stillede spørgsmål (nr. 95). Spørgsmålet og besvarelsen er optaget i Folketingstidende ved slutningen af spørgetiden i dag.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Undervisningsudv. (30/4 75):

Udtræder: Wamberg
Ny stedf.: Erlendsson

Forsvarsudvalget (30/4 75):

Udtræder: Gert Petersen
Ny stedf.: Henning Philipsen

Udv. ang. lægemidler (30/4 75):

Udtræder: Kurt Brauer

Nyt medlem: Kristine Heltberg

Folketingets næste møde afholdes fredag den 2. maj kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Eneste behandling af:*

Indstilling fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57. (Voigt).

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om nedsættelse af en trafikkommission.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om nordisk vidnepligt.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

6) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1972-73.

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om forsyningsmæssige foranstaltninger.

8) *Forhandling om udenrigsministerens redegørelse af 24. april 1975 om situationen i Indokina.*

9) *Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 24. april 1975 om Københavns lufthavn, anlæg af faste forbindelser over Øresund samt over Store Bælt.*

Mødet hævet kl. 16.42.